

та : защò оучительò говори, гдѣ ѣ виталница та дѣто ще да ꙗмъ съ оученицѹ те си пѣсѣха та ;

15 Я тóй ще ви покаже гóрница голѣма пóстлана, готóва : тѣмъ да приготвите нѣмъ.

16 И излѣзоха оученицѹ те мѣ, и доидоха въ градѣтъ, и найдоха, каквòто ѡмъ рече : и приготвиха пѣсѣха та.

17 И като мржкна, доиде съ дванадесетѣ.

18 И като седѣха о̀ни тѣмъ, и пѣдѣха. рече Исѣсъ : истина ви говоримъ, защò ѣдинъ ѡ вѣсъ ще да ме предаде, който пѣде съ мене :

19 Я о̀ни фанѣха да скóрбатъ, и да мѣ говоратъ ѣдинъ по ѣдинъ : да не бждемъ азъ ; и дрѣтъ, да не бждемъ азъ ;

20 Я Исѣсъ ѡговори, и рече ѡмъ : ѣдинъ (ѣ) ѡ дванадесетѣ, който ѣ зачопилъ съ мене въ блóдо то.

21 И ѡмъ о̀убо человекскѣй ѡѡва, каквòто ѣ писано за него : обѣче тѣшко и гóрко на оногòва человекѣка, чрезъ когòто ѡмъ человекскѣй се предава : пò добрѣ мѣ ѣ выло, да не бы се родилъ тóа человекѣкъ.

22 И като пѣдѣха, зема Исѣсъ, хлѣбъ, и като благоклови, преломи го и даде

ѡмъ, и рече, земѣте ꙗждѣте : това ѣ тѣло то моѣ.

23 И зема чѣша та, и като возблагодари, даде ѡмъ : и пиѣха ѡ нѣл сѣчки те.

24 И рече ѡмъ : тѣа ѣ моѣ та крòвь на-нòвшатъ завѣтъ, ко̀то се ѡзлива за мнозина.

25 Истина ви дѣмамъ : защò нѣма вече да пиѣмъ ѡ рòждака та лòзна, до о̀нѣй дѣнь, когѣто ще го пиѣмъ нòво въ царство то Бжѣе.

26 И като запоѣха, излѣзоха въ гора та бѣлѣнска.

27 И рече ѡмъ Исѣсъ : защò сѣчки те вѣе ще се соблѣзните за мене въ тѣа нòчь : защòто ѣ писано : ще да о̀удѣримъ пѣстъратъ, и ще да се распржснатъ о̀вцѹ те.

28 Но пòслѣ, когѣто воскреснемъ, ще бы превѣримъ въ галѣлеа.

29 Я Пѣтръ мѣ рече : ѡко ѡ сѣчки те да се соблѣзнатъ, но азъ нѣ.

30 И рече мѣ Исѣсъ : истина ти говоримъ : защò тѣ днѣсь, въ тѣа нòчь, доклѣ тóще не ѣ попеѣлъ пѣтѣло двѣпѣти, ще се ѡречѣшь ѡ мене три пѣти.

31 Я тóй тóще пòвече дѣмаше : ѡко потрѣбѣва и да о̀умремъ съ тѣбе, не щѣмъ да се ѡречѣмъ ѡ тѣбе. такѣ и сѣчки те говорѣха.